

Za — izraz naše volje

Nedelja, 22. novembra. Megle so se raztegnile čez dolino. Hlad se neugodno zareže v telo. Zastave vihrajo v rahlem vetru. Ljudje hitijo v stavbe, na katerih piše: volišče. Na njihovih licih ni čutiti mraza. Člani volilne komisije delijo glasovnice. Potem odločitev: za ali proti. Izraz svobodne volje vsakega posameznika. Skrinjice z glasovnicami se polnijo. Ljubljanci glasujejo o uvedbi tretjega samoprispevka. Za vrtnice. Za šole. Za porodnišnico. Za lutkovno gledališče. Za zdravstvene domove.

šču morajo glasovati. Šola je lepo okrašena z risbami šolarjev, z zastavami.

Pred osnovno šolo Iiinka Smrekarja so učenci z barvnimi kredami narisali staršem

in vsem ostalim, za kaj glasujejo. Volišča so bila v razredih, ki so bili svečano okrašeni. Člani volilnih komisij so vestno opravljali svoje delo, čeprav so imeli včasih nekaj te-

Pred gasilnim domom v Zapogah, kjer je bilo tudi volišče, stojita mlajša s transparentom, ki označuje pomen referendumov. V Vodica je bil referendum v novi, izredno lepo in slavnostno urejeni mali dvorani doma družbenih organizacij. In tako je bilo pov-

sod. Kamorkoli smo prišli, povsod so skrbno uredili volišča, kajti spet smo glasovali o naši prihodnosti. Za naše otroke, žene, za naš vse. Nekateri so imeli bolj pred očmi zahtevno

Ob osmih zjutraj je v prostorih občinske konference SZDL Ljubljana-Siška kot v panju. Zbrali so se najvidnejši predstavniki vseh družbenopolitičnih organizacij. Z nalogo spremljati potek referendumov in pomagati, če bi se kaj zapletlo. Delovni pogovor je kratek. Posamezne dvojke odhajajo na volišča, da se na terenu prepričajo, kako poteka referendum.

Ob 9. uri so zbirali prve podatke o udeležbi. Povsem zadovoljivi so. Ponovno dokaz o zavesti naših občanov. Postopek se je ponovil ob 12., 15. in 18. uri, ko so se volišča zaprla.

Sredi dopoldneva. Sončni žarki, čeprav brez prave toplotne moči, se počasi prebi-

jajo skozi meglene koprene. Ljudje vedno bolj množično prihajajo na volišča.

V osnovni šoli Zvonka Runka najmlajši pionirji usmerjajo volivce, na katerem voli-

žav zaradi nepravilnih podatkov v volilnih imenikih.

Pride mlad oče s sinom v naročju. Vzame glasovnico, posadi sina poleg sebe, mu da v roko svinčnik in malček zaokroži: za. Zanj. To je njegova in očetova volja. Za njegov vrtec in šolo.

Na vseh voliščih je podobna slika. Sonce vedno topleje greje. Ljudje dobro razpoloženi prihajajo na volišča izpolniti svojo pravico in dolžnost.

Na volišče v osnovni šoli Riharda Jakopiča pride starejša ženska. Kar naglas pove: »Ze 80 let imam, toda glasovala bom za. Ne zame, za vse tiste, ki rabijo vrtnice, šole, porodnišnico, zdravstveni dom. Deset let sem plačevala samoprispevek, pa ga bom še naslednjih pet, ker je potreben in koristen.« Kakšna volja, kakšna odkritosrčnost, kakšna resnica in spodbuda.

V Hrašah so držali obljubo. Referendum poteka v novem domu, ki so ga vaščani zgradili s skupnimi močmi in sredstvi. Čeprav še ni popolnoma dokončan, izpričuje njihovo enotnost. Slovesno so ga okrasili z zastavami in mlajem.

gospodarsko situacijo in tudi lastne koristi, drugim so več pomenili skupni cilji.

Izid je poznan. Ljubljanci in Siškarji smo izglasovali nov tretji samoprispevek. Za dobo naslednjih petih let. Sadovi preteklih dveh petletnih odrekanih vseh občanov Ljubljane so poročstvo, da se nismo napak odločili za naš še boljši jutri.

France Kmetič

Vabilo

Društvo nekadilcev Ljubljana-Siška vabi vse člane društva ter prijatelje zdravega življenja na letno skupščino, ki bo v četrtek, 10. decembra 1981, ob 16.30 v predavalnici osnovne šole Riharda Jakopiča v Ljubljani, Derčeva 1.

Na letni skupščini bo upravni odbor društva poročal o aktivnosti društva, problematiki in usmeritvi za nadaljnje delo. Na volilni letni skupščini bodo tudi volitve novih organov društva.

Vljudno vabimo vse člane društva ter prijatelje, da se letne skupščine zanesljivo udeležijo.

UPRAVNI ODBOR
DRUŠTVA NEKADILCEV